

Lakšársky spravodajca

občasník obyvateľov obce Lakšárska Nová Ves

číslo 4 / ročník III.

nepredajné

december 2008

Vianočná

Zasa sa čas preteká s časom
srdcia sa o chvíľu naplnia jasom.

Na stole s bielym obrusom jabĺčko, oblátka
čakajú už len na dozretie času štedrého večera.

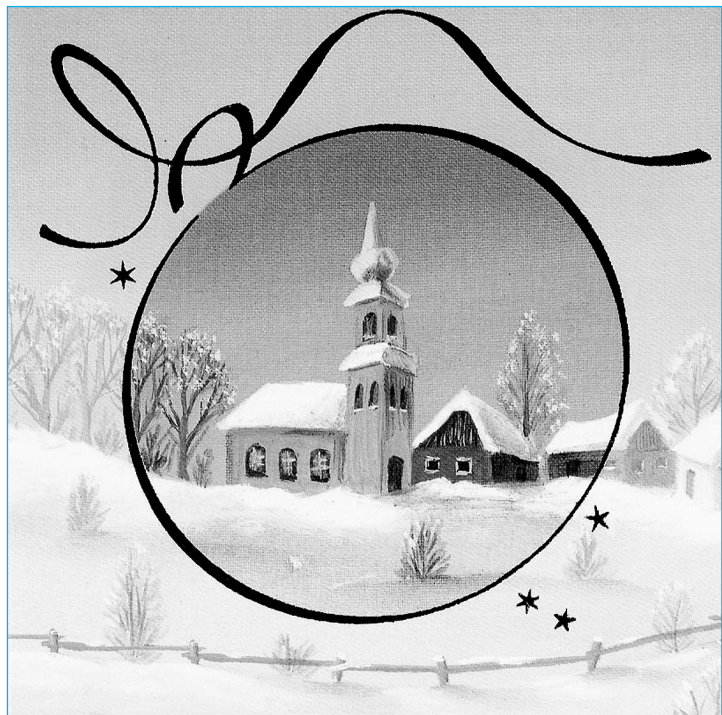
Vo všetkom cítiť vôňu zeleného ihličia
a kdesi v diaľke cinkot zvončekov.
To nie sú zvončeky ozajstné, to naše srdcia
radosťou naplnené vianočnou idylou.

Zamrznutý potôčik i cesta je biela
v snehobielom rúchu je všetko okolo.
Zasnežený stromček – borovica, jedľa
túlia sa k sebe.

Iba vyšliapaný chodník, zanechané stopy
a zima podľa zákona prírody.

To teplo v izbe nášho domova
sa nikdy zabudnúť nedá.
V hľadaní pokoja si sadáme k vianočnému stolu
veď sa nás zmestí veľa a budeme celá rodina
spolu.

Mária Drugdová

Nech pocit šťastia, radosti sa v dušiach Vašich rozhostí.

Cválajúci čas nám opäť navodil vianočnú atmosféru. A hoci každý rok podobný, predsa len vždy aspoň trochu iný. Každý rok sa na Vianoce tešíme a možno v nepriamej úmere – tí najmladší sa tešia najviac. A tí skúsenejší, ktorí už vedia, čo ich rok čo rok čaká, by ich možno niektorí už mali najradšej za sebou.

V príbytkoch zavládne príjemná atmosféra, vôňa medovníkov, ihličia, svetlo sviečok a tichá hudba vianočných kolied. Chceme byť k sebe o niečo lepší. Obdarúvame svojich najbližších a sme obdarúvaní.

Všetci túžime po zdraví, šťastí, spokojnosti, dobrých priateľoch. Nezabúdajme na tých najbližších a urobme pre nich vždy to najlepšie. Snažme sa nájsť dobro okolo nás, lebo dobro plodí dobro.

Nech sú zdravie, šťastie, láska i radosť vašimi úprimnými vianočnými koledníkmi!

Koncom roka sa všetci snažíme hodnotiť, aký bol, čo nám priniesol. Bol bohatý, lebo sa často stretával človek s človekom. Teší nás, že každým rokom pribúdajú spoločenské, kultúrne a športové podujatia. Rovnakou mierou pribúdajú ľudia, ktorí sa snažia obohatiť život v obci. Nemôžem si dovoliť spomenúť ich, lebo ich je veľa, aby som náhodou na niekoho nezabudla. Všetci vieme, ktorí to sú a náš občasník nám ich pravidelne pripomína.

Patrí im od nás úprimná vďaka. Žijeme v neustálom zhone, no napriek tomu si mnohí chcú nájsť čas aj na prácu pre ostatných. A práve blízkosť človeka k človeku je základom dobrej atmosféry v obci. Nech Vám táto energia vydrží čo najdlhšie, aby sme sa v budúcnosti mohli na podujatiach stretávať ako v tomto roku.

Veľa zdravia, šťastia a úspechov v novom roku!

Ing. Oľga Procházková, starostka

Vianočný príhovor

V dedinách, kde ľudia majú mená i priezviská rovnaké, dostávajú rôzne prímenia, aby ľudia vedeli, o koho ide. Aj Vianoce od svojho vzniku dostali prímenie: sviatky lásky a pokoja.

Na prvý pohľad by išlo o degradovanie Vianoc. Ak však skúmame príčinu vianočných sviatkov, zistíme, že Láska Božia prišla na tento svet, ako to spievame v obľúbenej piesni **Tichá noc: „Láska - Ježiško, Boh, Syn.“**

Božia láska sa po prvý raz zviditeľnila cez stvorený vesmír. Stal sa pre človeka domovom i živiteľom. Cez stvorený svet mala Láska pretvoriť aj ľudské srdcia. Nestalo sa tak. Egoizmus, chamtivosť ako opona v divadle zakryli pôvodcu – autora sveta. Namiesto pekného, harmonického, spoločenského života, vznikali vojny, sváry a nepokoje. Život, ktorý nedával žiadny zmysel, neposkytoval ani radosť ani spokojnosť.

Preto Boh hľadal iný spôsob ako vniknúť do našich srdiec. Zviditeľniť svoju lásku formou dieťaťa. V plnosti času betlehemskej maštaľky prijala maličké dieťaťko - Boží dar, aby ho zjavila svetu. Od toho času každý rok si vianočnými sviatkami pripomínáme narodenie Ježiša Krista, ale predovšetkým príchod Lásky, ktorá rozdelila svet na dva tábory. Písmo sväté zreteľne hovorí: „Boh tak miloval svet, že poslal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto v Neho uverí, nezahynul, ale mal život večný.“ Viera Vianoc nás pretvára na ľudí: obetavých, láskavých, milých. Vianoce sa potom stávajú v ľudoch kolískou obetavosti jeden pre druhého, milosrdenstva, vzájomného odpustenia si, tolerance, pokory a skromnosti. Na druhej strane sa stávajú hrobom egoizmu, sebecka, vojen i nenávisti. Ako napísal Andrej Sládkovič: „...nepriatel'ia k sebe vl'údne slovo majú. Takú čarovnú moc Vianoce majú.“

(pokračovanie na str. 2)

Vianočný príhovor

(dokončenie zo str. 1)

Vianoce bez Krista sú len pozlátkou. Preto vždy boli i budú sviatkami narodenia Ježiška. Každým rokom oslavou Vianoc do našich rodín prichádza Jeho láska, „... aby nás učil po celý rok skutočne milovať“...“ (M. Rúfus).

Prajem Vám všetkým, občania i farníci, aby ste vianočné dni prežili v nádhernej atmosfére lásky, ktorá nech nie je hosťom pri Vašom štedrovečernom stole len v tieto sviatočné dni, ale po celý rok i po celý život. Ona bola naším počiatkom, nech je i koncom pekného, šťastného, krásneho nášho života.

Mgr. Ladislav Labo, dekan - farár

TEN, KTO NEPOZNÁ MINULOSŤ, NEMÔŽE SPRÁVNE FORMOVAŤ PRÍTOMNOSŤ ANI MAŤ VPLYV NA VÝVOJ V BUDÚCNOSTI

V nedeľu 23. novembra si obec Lakšárska Nová Ves uctila pamiatku svojho významného rodáka, národného dejateľa, náboženského spisovateľa, prvého redaktora Katolíckych novín, spoluzakladateľa Spolku sv. Vojtecha, od roku 1886 aj jeho druhého predsedu a v rokoch 1899 -1900 predsedu, prepošta - kanonika trnavského - Šimona Klempe.

Slávnostné popoludnie sa o 14.00 hodine začalo sv. omšou v Kostole sv. Vavrinca, v ktorej Mgr. Ladislav Labo, dekan, veriacich svojej farnosti i hostí oslovil citátom z knihy Sirachovho syna: „... chváliť nám treba našich otcov... pre svoju zbehosť v písmach viedli národy. Boli bohatí a obdarení silou, usilovali sa o krásny život... ich telá odpočívajú v pokoji, ich meno žije z pokolenia na pokolenie a ich sláva nezanikne nikdy.“ Zdôraznil, že tieto slová plne platia aj o našom rodákovi Šimonovi Klempevi, ktorý ako dedinský chlapec videl často roľníkov pripravovať pôdu pred sejbou a ako kňaz vedel, že aj on musí pripraviť pôdu v dušiach veriacich prv, než zaseje do nej Božie slovo. Hoci poddanstvo bolo na papieru zrušené, na vidieku zmenu nebolo vidieť. Bieda, ťažká práca na poli, mnohopočetné rodiny prinášali so sebou aj veľké problémy. Preto únik od problémov hľadali dedinskí Slováci v alkohole, čo on sám, už ako predseda Spolku sv. Vojtecha, spomína na 14. valnom zhromaždení roku 1890 v Trnave:

„... roľník, ktorý záľubu nachádza v čítaní dobrých spisov, v nedeľu i vo sviatok, neni nikdy opilec, márnotrtník, lež je obyčajne rozumný gazda, otec, hospodár.“

Žiačka Adriana Procházková na záver sv. omše zarecitovala báseň Ako bolo na počiatku zo zbierky Modlitbičky od Milana Rúfusa.

Pietny akt pri hrobe a náhrobku Šimona Klempe - generálny vikár Ján Formánek.

Na slávnostnej akadémii v kultúrnom dome si publikum s dojatím vypočulo slová, spev a hudbu účinkujúcich.

Starostka Ing. Oľga Procházková vo svojom oficiálnom príhovore priblížila život a najmä odkaz Šimona Klempe nielen pre rodákov ale pre celý náš región, pre celý náš národ. Ostatne – pre rodákov jeho meno už dávnejšie nebolo len menom na náhrobnom kameni: mali možnosť zoznámiť sa s ním bližšie v publikáciách „Dejiny Lakšárskej Novej Vsi“ od Mgr. Anny Vandákovovej a „Korene a dedičstvo“ od Lýdie Včelkovej - Pernischovej.

Ako autorka scenára a potom moderátorka som prečítala a prekonzultovala množstvo vzácných materiálov z archívu Spolku sv. Vojtecha, novinových článkov, Dejiny Spolku sv. Vojtecha od Jána Pöstenyiho (Trnava, 1930) a obsiahle Dejiny Spolku sv. Vojtecha od Štefana Hanakoviča (Trnava 2005) s ich inšpiratívnym úvodným slovom riaditeľa SSV Vendelína Plevu, aby som z nich vybrala myšlienky Šimona Klempe resp. o ňom, ktoré boli aktuálne nielen koncom 19. storočia, ale svojou hĺbkou pravdou nás oslovujú aj dnes.

(pokr. na str. 3)

Zo životopisu Šimona Klempe (originál je uložený v archíve Spolku sv. Vojtecha) sa dozvedáme, čím všetkým pamätal na celý slovenský národ i na svoje rodisko - nesmieme na neho nemali zabúdať.

TEN, KTO NEPOZNÁ MINULOSŤ, NEMÔŽE SPRÁVNE FORMOVAŤ PRÍTOMNOSŤ ANI MAŤ VPLYV NA VÝVOJ V BUDÚCNOSTI

(dokončenie zo str. 2)

Šimon Klempa ako novokňaz pôsobil od roku 1837 v rozsiahlej pešťbudínskej farnosti Jozefov. Tu s trpkosťou sledoval, ako tých okolo 70 000 Slovákov, ktorí tu prichádzali za prácou a žili, celé dni hrdlačili a ďaleko od vlasti, bez akejkolvek potechy a duchovnej posily v rodnej reči svoju opustenosť a beznádej často utápali v alkohole. Podarilo sa mu dosiahnuť, aby sa im mohol v kázňach, pastoračnej činnosti i písanom slove prihovárať po slovensky – v bernolákovčine. Postavil sa tak proti maďarizačným snahám veľmoci a venoval sa zároveň najmä mládeži, ktorá bola najviac ohrozená. Slovenská samospráva v Budapešti mu na znak vďaky venovala dve pamätné tabule. Prvá bola roku 1999 umiestnená v interiéri Kostola sv. Terézie a oznamuje, že bol redaktorom najstarších slovenských novín, ktoré začali vychádzať 7. novembra 1849 v Pešti pod názvom Katolícke noviny. Druhá bola za účasti slovenského veľvyslanca v Maďarsku Juraja Migaša odhalená roku 2007 na vonkajšej stene Kostola sv. Terézie.

Operní speváci Mária Tajtáková a Juraj Havaj v klavírnej spolupráci s Jánom Salayom spievajú hymnickú pieseň „Slovensko moje, otčina moja“.

Keďže Šimon Klempa nebol spokojný s vydavateľským programom uhorského Spolku sv. Štefana, ktorý vydával aj Katolícke noviny, začal okolo seba sústreďovať ďalších nadaných a národne oduševnených kňazov, ktorí si dali za cieľ založiť celonárodný cirkevno-literárny spolok na vydávanie dobrých a lacných kníh v slovenskom jazyku. Spolu s Dr. Andrejom Radlinským a ďalšími vzdelancami od roku 1857 dlhých 13 rokov neúnavne zápasili, aby v roku 1869 tak cirkevná ako aj svetská moc konečne Spolok sv. Vojtecha (Adalberta) povolila. Ihneď po 1. valnom zhromaždení roku 1870 v Trnave začal Spolok vydávať pôvodné texty i preklady: učebnice pre cirkevné ľudové školy, noviny, časopisy, kalendáre, liturgické texty, spevníky, poučnú a náučnú literatúru pre vidiecky ľud, aby získal poznatky na zlepšenie svojej hospodárskej a sociálnej situácie.

Hospodárska kríza koncom 19. storočia však mala v Uhorsku nepriaznivý dopad najmä na slovenský vidiek. Mnohí kňazi a učelia mali v tomto čase silnejšej maďarizácie idúcej z vládnych kruhov strach pred stratou miesta a ich záujem o činnosť Spolku celkove klesal. Ján Pöstenyi vo svojich Dejínach Spolku... v tejto súvislosti hovorí: „V týchto časoch bol dušou celého Spolku jeho druhý predseda, Šimon Klempa, kanonik trnavský. Jeho múdre mu

vedeniu výborových zasadnutí a valných zhromaždení môžeme ďakovať, že sa Spolok nerozpadol. Svojou príznačnou spravodlivosťou posudzoval veci, ktoré sa diali v Spolku vtedy, keď sa duchovenstvo už i z okolia trnavského odtrhovalo od neho... I pritom, že kňazstvo a učiteľstvo na mnohých miestach sa stavia i proti Spolku pre jeho slovenský ráz, jednako pribúda na členstvo, a Spolok púšťa svoje korene i do najodľahlejších obcí slovenských. Ľud sa stará sám o slovenskú knihu a rozširuje slovenskú tlač katolícku...“

Ale Šimon Klempa hľadal aj ďalší, účinný prostriedok na oživenie činnosti Spolku a plnenie jeho cieľa: v otváracíj reči na 19. valnom zhromaždení roku 1895 prítomných vyzval: „Bol by už čas, aby sa aj u nás, ako v iných krajinách zakladali knižnice pre ľud. Knižnice pod správou duchovných pastierov a učiteľov požívali by ľuďom knihy alebo časopisy náboženského, poučného, vzdelanostného a hospodárskeho obsahu za malú náhradu. Príspevky obracali by sa na udržanie a rozmnoženie knižníc“. Už o rok však s ľútosťou konštatuje, že Spolok síce vydáva stále ďalšie dobré knihy, ale „čo docieli s tým, jestli ich ľud nečíta, nečíta preto, lebo čítať nevie, alebo tak slabo číta, že v čítaní žiadnej radosti nemá. Preto nadovšetko potrebujeme dobré národné školy, horlivých učiteľov, ktorí nielen vyučujú, ale aj vychovávajú!“.

A keď v 50-tom roku založenia Katolíckych novín dokonca pre neschopnosť, neochotu či strach čítať texty v slovenskom jazyku hrozil im dokonca zánik, takto zabojoval za ich udržanie: „To by bola hanba pre nás Slovákov, katolíkov. No tomu dopomôže zakladanie čitateľských spolkov a knižníc, lebo v týchto naučí ľud náš obľubovať si zdravé a záživné čítanie, a tým vypudíme z jeho domov jarmočnú, nezdravú a ohlupujúcu spisbu“.

Publikum tleskalo umelcom za nádherný hudobný a spevácky prejav a Jurajovi Havajovi aj za umelecký prednes Proglasu Konštantína Filozofa v preklade Viliama Turčányho.

Spolok sv. Vojtecha tak vďaka prezieravej príprave jeho zakladateľov - teda i nášho rodáka Šimona Klempu - a vďaka tomu, že mal zázemie v obyčajných vidieckych ľuďoch, ktorí mali záujem o svoj duchovný i národný rast, napriek všetkým problémom a prekážkam žil. Vždy znovu a znovu sa totiž našli takí, ktorí boli ochotní zapojiť sa do Spolkovej činnosti a naďalej burcovať slovenský ľud, aby sa prebral z letargie pre vlastné duchovné povznesenie, sociálne dobro a samotnú záchranu svojej existencie ako národa.

Na priateľskom stretnutí po slávnostnej akadémii sa besedovalo nielen o podujatiach, ktoré sa vo vynovených sálach kultúrneho domu už uskutočnili, ale aj o tých, ktoré sa pripravujú na najbližšie mesiace...

(pokračovanie na str. 4)

TEN, KTO NEPOZNÁ MINULOSŤ...

(dokončenie zo str. 3)

Starostka Ing. Oľga Procházková so starostom partnerskej dolnorakúskej obce Rabensburg Mag. Wolframom Erasimom, moderátorka PhDr. Júlia Lauková, Mária Kubincová – sponzorka lakšárskych krojov z vlastnej „dielne“ pre potreby ZŠ s MŠ, Štefan Jablonický – kostolník a vdp. Peter Haramia a Thomas Rab.

Poslanec Národnej rady SR Ing. Miroslav Jureňa prijal pozvanie Obce a podujatiu venoval pozornosť po celé nedeľné popoludnie (na obr. so starostkou Ing. O. Procházkovou, dekanom Mgr. Ladislavom Labom, predsedom ZO PZ Marianom Grajzom a poslancom OZ JUDr. Jurajom Procházkom).

Text: PhDr. Júlia Lauková
Foto: Viliam Selko

Ovocie a zelenina - zdravie, dobrá pohoda

Ďalšia úspešná výstava je za nami – povedali si záhradkári v nedeľu 19. októbra večer. A právom - môžu byť hrdí, že podujatie, ktorého sa zúčastnila takmer celá obec, sa opäť vydarilo. Nedeľné popoludnie bolo pripravené ako vždy, veľmi zodpovedne a premyslene. Nechýbalo milé vystúpenie žiačok a žiakov našej materskej školy pod vedením učiteliek pani Šebestovej – zástupkyne riaditeľky pre MŠ a učiteľky pani Beňovej, a tiež vystúpenie žiačok základnej školy, pod vedením riaditeľky ZŠ pani Mgr. Vilémovej. Program dopĺňoval Milan Cák, žiak tunajšej základnej školy hrou na klávesovom nástroji – predviedol svoju brilantnú hru počas programu i počas posedenia pri koštovke racionálnej výživy z kútika pripraveného pani Ing. Cákovou.

„Labutie jazero“ od Gachovcov.

Výstava sama bola ukážkou pestovateľskej schopnosti členov i nečlenov záhradkárskoho zväzu, ktorí priniesli svoje exponáty. Mnohí svoje plody doniesli už naaranžované do prekrásnych súborov. Výstava bola obohatená o aranžmány pani Poliakovej a pani Volochovej, o ktoré bol veľký záujem – návštevníci výstavy si mohli z výstavy odniesť skutočne príhodnú pamiatku. No a bez tekvič, ktoré naši škôlkari a školáci tradične pripravili, by výstava v Lakšárskej Novej Vsi ani nemohla byť. Výstava sa skutočne vydarila a bola aj patrične hodnotená.

Z tvorby detí našej školy.

V sobotu navečer ju navštívil predseda Okresného výboru Slovenského zväzu záhradkárov pán Pavlík a v nedeľu pred otvorením prišla do Lakšár skutočne vzácna návšteva – pán prof. Ing. Ivan Hričovský, DrSc. - predsedu Republikového výboru Slovenského zväzu záhradkárov spolu s tajomníkom zväzu pánom Korčekom. Obaja boli úrovňou programu a výstavy prekvapení a nešetřili chválou na spoluprácu vedenia obce, vedenia Základnej školy s Materskou školou a Základnej organizácie SZZ v Lakšárskej Novej Vsi. (pokr. na str. 9)

Organizátori so vzácnou návštevou – zľava p. Korček, p. Kopáčová, p. Ing. Pechmann, p. Mgr. Labo, p. prof. Hričovský.

Ovocie a zelenina - zdravie, dobrá pohoda

(dokončenie zo str. 4)

Obdivovali práce detí, aranžmány, celkovú atmosféru nedeľného popoludnia. Z ich profesionálneho pohľadu pomohli radami, ako sa uberať v budúcnosti pri organizovaní výstav.

Mnohí z občanov si ani neuvedomujú osobnosť, ktorá našu obec poctila návštevou. Pán profesor Hričovský pochádza z Horného Hričova, študoval na záhradníckom odbore Vysokej školy zemédskej v Lednici na Morave. Pôsobil na šľachtiteľskej stanici Zárieči-Keblove pri Žiline, vo Výskumnom ústave rastlinnej výroby v Piešťanoch, bol riaditeľom Výskumného ústavu ovocných a okrasných drevín v Bojniciach, vedúcim katedry záhradníctva na VŠP v Nitre, kde neskôr založil Fakultu záhradníctva a krajinného inžinierstva Slovenskej poľnohospodárskej univerzity a stal sa jej prvým prodekanom. Je autorom kníh Drobné ovocie, Jablone a hrušky, Pomológia, Záhrada pre úžitok i množstva prednášok.

Svoje vedomosti neskrýva, rozdáva ich plným priehŕstím a aj na našej výstave si našiel čas zodpovedať na zvedavé otázky návštevníkov výstavy. Len škoda, že sme o ich návšteve nevedeli skôr, aby sme sa na prednášku mohli aj organizačne pripraviť.

Vo svojom príhovore tajomník Republikového výboru SZZ pán Korček poďakoval organizátorom výstavy za prípravu výstavy a starostke obce Ing. Prochádzkovej za podporu. Jeho slová „Precestovali sme s pánom predsedom už celé Slovensko, ale takéto niečo sme ešte nevideli“ budú organizátorom – Ing. Pechmanovi, pani Milke Pechmannovej, pani Cilke Tekulovej, pani Božke Škorcovej, pani Emílii Kopáčovej, pani Marienke Biksadskej, pani Anne Rukriegelovej, pani Poliakovej, a pani Darinke Volochovej ešte dlho sladko znieť v myšlienkach. Určite ich to podporí v tom, aby o rok usporiadali ďalšie kolo výstav.

Exponáty ovocia a zeleniny.

Kolekcia jablák a medu.

Na výstave boli udelené i ocenenia za krásne exponáty, pani Anka Gachová a pán Ján Gach získali prvú cenu za ich príspevok, v ktorom dominovala nevšedná kolekcia tekvičiek v podobe labutího jazera. Druhú cenu získali pani Emília Kopáčová a Rudolf Kopáč za kolekciu jablák a medu, tretie miesto patrilo Jozefovi Jablonickému a Oľge Jablonickej, ktorí doniesli pekné kolekcie ovocia a zeleniny. Všetky ostatné exponáty, ktoré boli vďaka hodným výstavám, boli odmenené upomienkovými predmetmi. Medzi zaujímavosťami výstavy treba ešte spomenúť tekvice Rudolfa Pikálka a Ruženy Pikálkovej, naaranžované ovocie rodiny Randíckovej, obrovské zelery pani Emílie Oravskej a indické uhorky pani Heleeny Cigánkovej.

Obrie exponáty.

Na výstave tradične nechýbali manželka Škrovanékov, ktorí v Lakšároch spopularizovali pestovanie tekvice Hokaido, ako výnimočne dobrú pochutinu. Tentoraz okrem iného prekvapili rajčinovým džemom a pre detských návštevníkov priniesli miskú bielej čokolády. Doplnujúcim programom bola súťaž v pečení medovníkov. Tu sa prezentovali Pani Emília Vilémová a Dominika Vilémová, Michaela Vilémová, pani Irenka Sojáková, pani Lenka Kráľová a Andrej Cigánek. Všetky kolekcie medovníkov boli ocenené, najlepšie sa umiestnili medové rezy pani Lenky Kráľovej.

Našu výstavu poctil návštevou i pán Mgr. Ladislav Labo, dekan-farár, ktorý tiež nešetril chválou na organizáciu výstavy a celý jej priebeh.

Jesenné aranžmá.

Veľké úsilie organizátorov a tiež prispievateľov výstavy nevyšlo nazmar, odmenila ho spokojnosť návštevníkov a vzácných hostí. Základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov ďakuje týmto vedeniu obce za materiálnu pomoc pri organizovaní výstav v tomto roku. Veríme, že v budúcom roku budú naše výstavy ešte krajšie a bohatšie a tešíme sa na spoluprácu so všetkými občanmi, ktorých takéto akcie oslovili.

Text: Ing. Ján Pechmann
Foto: Ing. Oľga Prochádzková

Základná škola Je láska len slovo?

pýtala sa Zuzky Winklerovej porota okresného kola Olympiády slovenského jazyka. Svojou otvorenosťou a pohotovosťou Zuzka získala 2. miesto v okrese práve rozhodujúcou ústnou odpoveďou na túto otázku. Myšlienkou jej odpovede bolo:

„Láska, láska, láska...

Najkrajší cit, ktorý človek môže cítiť, je láska. Stretávame sa s ňou azda každý deň. Obdarúvame ňou ľudí, ktorých máme radi. Láska je veľmi bohatá. Spôsobuje radosť, či motýle v bruchu, ale aj trápenie a rany. Nuž, aj to patrí k láske. Veď po búrke vždy slnko vyjde. Význam slova láska je nekonečný.

Každý, kto ľúbi, je naplnený pozitívnou energiou, šťastím a túžbou letieť vpred.

No ten, kto rád nemá a ľúbiť nechce, zostane navždy zatrpknutým a vo vnútri bezvýznamným človekom.

Je láska len slovo?“

Okrem tejto súťaže sme zabodovali aj v recitačnej súťaži pôvodnej slovenskej tvorby Timravina studnička, kde recitovali tri žiačky našej školy – Tereza Funteková, žiačka 2. ročníka, ktorá získala v najmladšej kategórii 3. miesto, Zuzka Winklerová, žiačka 9. ročníka získala 3. miesto v najstaršej kategórii a Paťka Borovičková, žiačka 5. ročníka, ktorá nás tiež veľmi pekne reprezentovala.

Reprezentantky našej školy.

Dievčence našej školy sa zúčastnili Majstrovstiev okresu v streľbe zo vzduchovky, kde obsadili pekné 5. miesto. V októbri, tak ako každý rok, aj v tomto sa konal športový pretek o pohár starostky obce. Najviac bodovali žiaci 5. ročníka, ktorí získali putovný pohár.

Úsmevy víťazov.

Škola zabezpečila pre žiakov kultúrne poukazy, ktoré bolo možné využiť na kultúrne podujatia – divadlá, kiná, výchovné koncerty, galérie, múzeá ...

Naša škola ich využila v tomto roku všetky na: divadelné predstavenie pre mladších žiakov - *Mrculík a Hasprčko* a *Popoluška*. Starší žiaci boli na divadelnom predstavení v Teatro Ludus v Bratislave. Zuzka Winklerová o výlete napísala:

„Bolo práve 13. 10. 2008, hmľistý a sychravý deň. So školou sme sa vybrali na exkurziu do Bratislavy. Pochmúrne ráno nebolo príliš veľkým lákadlom na spoznávanie hlavného mesta. No náhoda sa nám všetkým zdvihla o 100 % po tom, čo sme navštívili bratislavské divadlo Teatro Ludus pri Dunaji. Pozreli sme si veľmi vtipne urobené predstavenie *Gargantua a Pantagruel*. Mladí herci ho zahrli naozaj bravúrne.

Dobre naladení sme pokračovali v našej výprave ďalej. Krvopotne sme odšliapali asi 300 schodov, kým sme prešli k nášmu zákonodarnému orgánu – parlamentu. Obrovská budova Národnej rady SR nás vítala s otvorenou náručou. Pristúpili sme k samotnému vchodu, kde nás už očakával náš sprievodca. Previedol nás po nádhernom interieri budovy. Červený koberec sa vinul od vchodu až po 2. poschodie. V úvode sme sa bližšie oboznámili so štátnymi symbolmi. Na 1. poschodí sme obdivovali krásu nádherných malieb na drevo od Albína Brunovského. Keď sa všetci pokochali, prešli sme do najdôležitejšej miestnosti budovy, do samotného ohniska – zasadacej a rokovacej miestnosti. Tu sme si mohli vyskúšať všetky poslanecké kreslá i rečnícky pult.

Po návšteve parlamentu sme trochu zavítali do krásy umenia v Slovenskej národnej galérii. Poobzerali sme si moderné umenie – najzaujímavejšia pre nás bola zrkadlová knižnica

Pri jej návšteve sa nám zdalo, že je nekonečne hlboká a vysoká. Toto zdanie navodili zrkadlá na strope a podlahe. Každý sme touto miestnosťou prešli minimálne 2x.

Po divadle, galérii a parlamente prišla oddychová časť programu – návšteva Auparku.

Plní zážitkov, informácií a inšpirácie sme sa vrátili domov.“

Kultúrne poukazy sme využili aj na výchovné koncerty, ktoré sa konali v budove našej školy. Prvým bol aktuálny koncert na veselé priblíženie euromeny pre žiakov pod názvom „Euro prichádza“. Pripomenuli sme deťom, aké zmeny nás čakajú od nového roku.

Výchovný koncert o eure.

Druhý koncert máme ešte v čerstvej pamäti, lebo sa konal v predvianočnom čase, teda navodil príjemnú vianočnú atmosféru. Pod názvom *Svetové a slovenské vianočné piesne* vystúpili pred našimi žiakmi mladí umelci – operní speváci Mgr. art. Juraj Havaj a Marianna Gelenkyová v klavírnej spolupráci s profesorom Mgr. art. Dušanom Stankovským.

(pokračovanie na str. 7)

Základná škola Je láska len slovo?

(dokončenie zo str. 6)

Výchovný koncert k Vianociam.

Deti na záver zaspievali vianočnú pieseň „Tichá noc“.

Mikulášsku besiedku pripravili samostatne žiaci 9. ročníka, ktorí si zaslúžili poďakovanie, pretože dopoludnia milou formou pobavili deti materskej školy a všetky ostatné deti večer v kultúrnom dome. Ďakujeme všetkým deťom, rodičom, učiteľom, ktorí sa zúčastnili našej predvianočnej dobročinnnej burzy a prispeli svojou troškou do mlyna na humanitnú akciu, ktorú organizujeme každoročne. V tomto roku netradične, nie formou zbierky, ale burzy. Z akcie sme vyzbierali 3 200,-Sk, ktoré poukážeme Det-skému domovu v Malackách, aby aj tieto deti mali v očiach kúsok šťastia.

Vianočná burza.

Mikulášska besiedka.

Príjemný pocit máme aj z toho, že sa nám z prostriedkov Rodičovského združenia pri Základnej škole a z 2% dane podarilo zabezpečiť 8 nových kvalitných počítačov do žiackej učebne. Pri novej forme vyučovania sa bude viac tried venovať informatike a na toto už staré počítače nestačili. Dúfame, že ešte do konca roka sa nám podarí vybaviť učebňu novými stolmi k počítačom a nastaviteľnými lavicami a stoličkami pre žiakov. Chceme, aby táto miestnosť fungovala ako moderná učebňa informatiky.

Pri tomto bilancovaní poslednej časti roka nám prichádza poďakovať všetkým sponzorom, darcom, pomocníkom, ktorí neza-búdajú, že škola potrebuje pomoc, aby mohla fungovať nielen ako povinnosť, ale aby mohla deťom zabezpečiť aj kultúrne, oddychové vyžitie. Na to treba veľa finančných prostriedkov, ktoré nám mnohí rodičia a priatelia školy pomáhajú získať. Niektorí peniazmi, iní svojou prácou, za ktorú nečakajú odplatu.

Ďakujeme:

Obecný úrad Lakšárska Nová Ves

Obecný úrad Bílkove Humence

Ing. Oľga Procházková,

JUDr. Juraj Procházka

Unimarket – pani Marta Smolinská

Coop Senica

COOP Jednota – Lakšárska Nová Ves

Jednota - spotrebné družstvo, Lakšárska Nová Ves

Rozličný tovar – pani Klaudia Filípková

Kvety – pani Monika Poliaková

B+V Kovo – Ing. Peter Biksadský, pán Viliam Vrbovský

Poľovnícke združenie Lakšárska Nová Ves

Rodičovské združenia pri Základnej škole Lakšárska Nová Ves

Školská rada pri ZŠ s MŠ

pani Klaudia Šajdíková

Ing. Sylvia Hyžová

Slovenský zväz záhradkárov Lakšárska Nová Ves

Ing. Juríček, Šajdíkové Humence

Lesná správa Mikulášov

Hostinec Poľovník

pán Stanislav Drinka ml. aj starší

pani Žofia Klempová

pán Jozef Macek

pani Jana Jakubíková

Ing. Roman Velický

pán Marián Grajza

pani Mária Gerzanic

pani Štarková

rodina Lániková

Štátne lesy

pán Peter Vandák

pán Ivan Vandák

Ing. Marek Vandák

(pokračovanie na str. 8)

Základná škola Je láska len slovo?

(dokončenie zo str. 7)

pani Jaroslava Černá
Ing. Júlia Winklerová
PhDr. Júlia Lauková
pán Miroslav Haramia
pani Magda Michalicová
Mgr. Ondrušková
pán Stanislav Velický ml.
pán Jozef Dojčan
pán Jaroslav Hílek
pán Oskár Winkler
pán Pavol Bulka
pán Jozef Jablonický

Vedenie školy získalo pred niekoľkými dňami brigádnikov (páni Ondrej Osuský, Andrej Osuský, Rastislav Hyža, Milan Mlynarčík, Pavol Mlynarčík, Stanislav Cintula, Jozef Valla, Radovan Vilem a Branislav Vilém), ktorí pripravili drevo a spolu s pánom Jozefom Šišullákom ho priviezli na školský dvor. Drevo bude na jar pripravené na vytvorenie oddychovej zóny pre všetkých občanov obce ale hlavne pre deti..

Drevo bude treba v blízkej budúcnosti ešte opracovať, a veríme, že s pomocou ostatných rodičov budeme môcť počítať.

Poďakovanie si zasluhujú všetci učitelia, zamestnanci základnej i materskej školy, ktorí sa starajú, aby naše deti žili v pokoji, bezstarostnosti a nechýbali im základné veci, ktoré k životu potrebujú.

Dovoľte nám teda zaželať:

*Krásne Vianoce chceme vám priať,
aby mal človek človeka rád,
aby jeden druhému viac štástia prial,
aby ten nový rok za to stál.*

Žiaci, učitelia a zamestnanci základnej a materskej školy
Text a foto: Mgr. Božena Vilemová

Recitačná súťaž

Dňa 11. 12. 2008 bola v Senici okresná recitačná súťaž povestí Šalianský Matko, kde recitovali aj naši žiaci:

- v najmladšej kategórii

Rebeka Paráková z 3. ročníka, ktorá sa umiestnila na 2. mieste

- v 2. kategórii

Samko Funtek zo 4. ročníka, ktorý sa tiež umiestnil na 2. mieste

- najstaršiu kategóriu

reprezentovala Lucka Zemánková, žiačka 7. ročníka.

Pocta básnikovi Milanovi Rúfusovi

Slovenský básnik Milan Rúfus sa 10. decembra dožil významného životného jubilea – 80 rokov. Priaznivci poézie už od roku 1956, kedy vyšla jeho prvá básnická zbierka Až dozrieme, nachádzajú v každom jeho básnickom vyznaní vzácnu duchovnú potravu.

Tohto roku sa Základná škola Dr. Miloslava Hodžu v Bratislave, Národné osvetové centrum a Ústav politických vied SAV

obrátili s výzvou na slovenské školy, aby si žiaci čítali Rúfusove básne a aj pomocou učiteľov slovenčiny ich pochopili a obľúbili si.. Žiaci si mali vybrať niektorú báseň z ktorejkoľvek jeho zbierky a tí, ktorí chcú, sa ju aj naučiť naspamäť. Na slávnostnom podujatí venovanom Milanovi Rúfusovi potom mali „svoju“ báseň zarecitovať a povedať, prečo si vybrali práve túto báseň. Žiaci III. a IV. triedy mohli k téme básne nakresliť aj vhodný obrázok. Zúčastnené školy posielali správičky s výkresmi a vyjadreniami žiakov organizátorom výzvy, aby tak básnik k svojmu životnému jubileu dostal od detí takýto osobitý darček.

Do prípravy darčeka k životnému jubileu básnika sa zapojila aj naša základná škola.

Riaditeľka ZŠ s MŠ pani Mgr. Božena Vilémová ma – ako vedúcu obecnej knižnice – pozvala na túto školskú slávnosť a ja som vďačná, že som spolu s desiatkami žiakov od III. po IX. triedu mohla prežiť „rozhovor s básnikom“.

Ako mi povedala pani učiteľka Mgr. Kornélia Šebestová, žiaci sa pod vedením svojich učiteliek na podujatie pripravovali asi päť týždňov. Zháňala sa Rúfusova tvorba – knižné vydania, básne uverejnené v časopisoch či na internete. Aj návštevnosť v obecnej knižnici kvôli tomu stúpila, dokonca som musela vypomôcť i knižkami zo svojej súkromnej knižnice.

Väčšina detí si vybrala básne z útlej zbierky *Modlitbičky*. Bola som prirodzene zvedavá, akú odozvu nájdú básnikove slová v srdciach detí a čo nám dospelým výberom tej - ktorej básne odkážu.

Nuž, milí rodičia, Vaše deti Vám cez Rúfusove básne svojimi slovami odkazujú:

„Chceme čistou prírodu, trávku, na ktorej sa dá poležať a pobehať, chceme biely sneh a chceme sa hrať so zvieratkami, lebo ich máme radi. Básničky Milana Rúfusa sa nám páčia, lebo sú jednoduché, láskavé, sú v nich zdobnelinky a pekné rýmy a rozumieme im. Hovorí nám, aby sme si dobre vychádzali aj s deťmi, ktoré sú nejakí postihnutí, aby sme poslúchali rodičov a boli k nim dobrí, lebo nás majú radi, sú k nám dobrí a bez nich by sme tu neboli.“ A od viacerých žiakov sme počuli tento odkaz: **„Chceme byť ochraňovaní, majte nás radi, lebo my, deti, potrebujeme lásku!“**

K básni *Rozhovor v parku so strážnym anjelom* nakreslil a napísal Jakub Poliak, žiak IV. triedy.

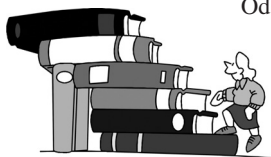
Čo dodať?

Poďakujeme iniciátorom myšlienky „dar básnikovi“, vedeniu našej ZŠ s MŠ, učiteľkám slovenčiny a najmä všetkým chlapcom a dievčatám, ktorí tento krásny darček básnikovi – a vlastne aj svojim rodičom, učiteľom, spolužiakom i dospelým, pripravili.

Text: PhDr. Júlia Lauková

Obecná knižnica

Od 1. júla tohto roku je obecná knižnica, ktorá sa nachádza v suteréne základnej školy, otvorená na dve hodiny každý štvrtok v mesiaci.

V knižnici sa nachádza okolo 2 500 knižných titulov a je v nej bohaté zastúpená najmä detská literatúra ale i literatúra pre mládež, slovenská a svetová klasika, romantické a historické romány, kriminálky, vedecká fantastika, odborné i populárno-vedecké publikácie.

Prichádza zima a s ňou dlhé večery, ktoré si môžeme spríjemniť aj čítaním dobrej knihy – pre potešenie z umelecky spracovaného životného príbehu, z napínavého deja či pre poučenie z náučných kníh a brožúrok s najrozličnejšou tematikou. Vybrať si teda môže skutočne každý.

Jednou z povinností knihovníčky je v decembri spracovať štatistické údaje o počte čitateľov, vypožičaných knižiek a prírastkov knižných jednotiek do knižnice.

Keď som 1. júla prevzala prácu v našej obecnej knižnici, zistila som, že od januára máme v zozname čitateľov zapísaných 21 žiakov a dospelých. S radosťou môžem konštatovať, že od 7. júla som mohla zaevidovať 22 nových čitateľov. Koncom roku 2008 teda máme 43 čitateľov, ktorí si vypožičali celkovo 120 kníh. Nájdú sa však medzi nimi aj takí, ktorí za týchto pár mesiacov prečítali až 9-, 11-, 14-, 16-, 17-, 18- kníh! Takéto rekordy láme napríklad päťročná Barborka Drinková (17) a deväťročný Ondřík Drinka (16), ktorí sa už (v sprievode babky alebo mamy) v knižnici cítia ako doma. Pribudli aj ďalšie dve malé čitateľky – trojročná Alenka Šimeková a päťročná Mária Šimeková, ktoré presne vedia, aké knižky si budú vypožičiavať. Je naozaj chvályhodné, keď starší čitatelia vodia do knižnice aj svoje ratolesti, lebo len takto sa dá vypestovať naozaj dobrý vzťah a láska ku knižke.

Nedá mi v tejto súvislosti nespomenúť nič, čo pokladám za veľmi dôležité.

Pomerne často debatujem s pánom dekanom Mgr. Ladislavom Labom aj o problémoch modernej spoločnosti. Zamýšľame sa nad životom v našej uponáhľanej dobe, v ktorej mnohí vidia zmysel života v peniazoch a všetkom tom, čo sa za ne dá kúpiť a možno ani nepomyslia na to, že väčším darom pre ich deti ako – povedzme najnovší MP3 alebo plná taška sladkostí – sú spoločne prežité chvíle, rozhovory, porozumenie, vzájomná blízkosť, láska. Práve deti, ktoré toto nemajú, hľadajú náhradu, často nedobrá náhradu. Jej následkom je necitlivosť voči cudziemu majetku, zvieratkám, spolužiakom, rodičom, starým ľuďom a nezriedka sú to rôzne prejavy zloby až nenávisť, arogancia, agresivita, týranie, deštrukcia.

Koncom októbra mi pán dekan s radosným zadost'uchinením vyrozprával udalosť na jednej hodine náboženskej výchovy. Pri vyučovaní náboženstva zvykne napísať na tabuľu nejakú múdru myšlienku, aforizmus alebo citát z knihy. Žiakom odporúčal, aby si každý, kto chce, myšlienku zapísal do „písanky navyše“ a vysvetlil im, ako im listovanie v takejto nepovinne písanke pri všetkých životných problémoch môže pomôcť. Na spomínanej októbrovej vyučovacej hodine, venovanej téme 4. Božie prikázanie, napísal na tabuľu posledný veršik z básne Milana Rúfusa **Modlitba za rodičov**, ktorú si dovoľujem na tomto mieste uverejniť:

*Pane, ktorý si na nebi,
zachovaj všetkým deťom mamy.
Nech ako cesto na chlebk
im rastú pod rukami.*

*Podaruj deťom otecka
na každý deň,
nie iba včera.
Bez otecka je ovečka*

zatúlaná a bez pastiera.

*Zachovaj nám ich obidvoch,
veď dve ruky od Teba máme.
Dve rúčky deťom stvoril Boh:
pre ocka jednu,
druhú mame.*

Ešte vraj ani poriadne nestihol žiakom povedať, aby si tento veršik zapísali, keď k nemu pribehla Nikolka Mlynarčíková so slovami: „Pán farár, pozrite, ja som si to už zapísala“.

Nikolka si práve túto básničku vybrala a krásne ju zarecitovala aj na školskej slávnosti venovanej básnikovi k jeho životnému jubileu.

Slovo má veľkú silu: môže ublížiť viac ako bitka, môže utíšiť skôr ako sladkosť.

Dnes deti a mládež - prirodzene - trávia čas oveľa radšej pri počítačových hrách, na internete alebo pri televízii než pri knihe. Tieto médiá ponúkajú obrovské množstvo informácií a zábavy, je však povinnosťou rodičov sledovať, čo si ich deti z tejto ponuky vyberajú a koľko času im venujú. Lebo aj každá hra, každá informácia, každý film má veľkú silu a vplyv na ich citovú a rozumovú výchovu.

S riaditeľkou ZŠ s MŠ pani Mgr. Boženou Vilémovou sme sa preto dohodli, že s učiteľkami slovenčiny budeme využívať rôzne možnosti pre prácu s knihou – od odporúčania mimoškolnej literatúry, cez besedy o prečítaných knižkách až po literárne populárne so známymi autormi kníh pre deti a mládež. Spomínané „Rúfusovské“ podujatie v nás vzbudilo nádej, že postupne sa záujem o umelecké slovo zvýši a že pre ďalšie deti, žiakov i dospelých sa kniha stane skutočným priateľom.

Pre tých, ktorí knižnicu pravidelne navštevujú, mám dobrú správu: pani starostka Ing. Oľga Procházková, vychádzajúca z informácií, o aký druh literatúry majú naši čitatelia najväčší záujem, objednala celý rad zaujímavých kníh pre každého. Povzbudte aj svojich príbuzných a známych, aby si aj oni prišli z bohatej ponuky vybrať!

Záverom by som ešte chcela upozorniť všetkých „dlžníkov“ – čitateľov, ktorí majú vypožičané knihy dokonca ešte z roku 2005, aby ich do 15. januára 2009 láskavo vrátili. Ide predovšetkým o žiakov, ktorí už ukončili školskú dochádzku v našej ZŠ s MŠ a zabudli na svoju povinnosť voči knižnici a jej užívateľom. Veď na vrátenie kníh na tzv. „mimoškolné čítanie“ čakajú terajší šiestaci, siedmci a ôsmaci!

PhDr. Júlia Lauková
vedúca Obcej knižnice

Základná organizácia Jednoty dôchodcov na Slovensku

Zaujímavého turistického a kultúrno-spoločenského podujatia sa 8. októbra zúčastnilo 17 našich občanov, prevažne seniorov. Navštívili sme krásne zreštaurované mesto Skalica, ktorej ako jedinému mestu na Záhori boli už roku 1372 udelené výsady sloboďného kráľovského mesta.

Prvá zastávka bola na centrálnom námestí ojedinelého licho-bežníkového tvaru. V interiéri dominanty námestia, Farskom kostole sv. Michala nás upútal jedinečný súbor šiestich barokových cechových oltárov zasvätených patrónom skalických remeselníckych cechov. Nie div, že Skaliciania na svojich remeselníkov pamätali aj takýmto spôsobom, veď skalické súkno šírilo dobré meno nielen cechu súkenníkov ale i celému mestu takmer po celej Európe.

Odtiaľto nás cesta viedla do regionálneho Záhorského múzea, kde nás už očakával pracovník múzea a pri prehliadke expozícií nám podal skutočne kvalifikovaný výklad.

(pokračovanie na str. 10)

Základná organizácia Jednoty dôchodcov na Slovensku

(dokončenie zo str. 9)

Na návšteve Záhorského múzea.

Dozvedeli sme sa napríklad aj to, že múzeum založil roku 1905 MUDr. Pavol Blaho v rámci bývalého spolkového Katolíckeho kruhu. Obnovili sme si spomienky na mnohé predmety ešte začiatkom minulého storočia bežne používané v domácnostiach a pri prácach na poli, v lese, vo vinohradníctve a vyratúvali sme, čo všetko by sa ešte našlo aj v našich domoch a na povalách.

Potom sme navštívili rozsiahly stredoveký areál s Františkánskym kostolom a kláštorom, rajským dvorom, nádvoriami, rozsiahlou záhradou a zvyškami mestského opevnenia.

Pri čerstvom skalickom trdelníku a červenom vínu sme si vo vinotéke kláštora oddýchli, oslávili sme narodeniny októbrových jubilantov a počúvali pútavé rozprávania pani Ľubice Rozborilovej, vedúcej Mestskej knižnice. Zaujali nás vecné údaje o najvýznamnejších pamätihodnostiach mesta ale aj rôzne vtipné historiky a legendy, ktoré sa k nim viažu.

V skalickej vinotéke.

V Čiernej kuchyni nachádzajúcej sa vedľa vinotéky sme boli svedkami tradičnej výroby tejto sladkej špeciality. Recept na výrobu trdelníka doniesol v polovici 18. storočia do Skalice sedmohradský kuchár grófa Gvadányiho a do dnešných dní sa pečie podľa pôvodnej receptúry na otvorenom ohni. Samozrejme si aj každý z nás objednal lahodný skalický trdelník, o ktorom vieme, že ako prvý slovenský potravinársky výrobok bol v októbri 2007 zaregistrovaný Európskou komisiou a nesie ochranné zemepisné označenie. Pred návratom domov už boli trdelníky v reprezentatívnom balení pre nás pripravené a nákup netrval dlho.

Jeden deň na prehliadku jedinečných historických pamiatok však veru nestačí. Naša sprievodkyňa nám podala tie najdôležitejšie informácie a počas dvojhodinovej prestávky každý mohol venovať svoj čas vlastným záujmom. Niektorí individuálne navštívili pamätihodnosti, ktoré ich počas odborného výkladu zaujali, iní zašli do Turistickej a informačnej kancelárie, obchodov či kaviarní.

Symbolom histórie mesta je románska Rotunda sv. Juraja z 13. storočia, od ktorej je nádherný výhľad na celé mesto a jeho okolie.

Bohatší o poznatky nielen z dejín Skalice ale aj zo života Záhorských v minulosti sme sa spoločne vyfotografovali pred reprezentatívnou secesnou budovou od významného slovenského architekta Dušana Jurkoviča – Domom kultúry a cestou domov sme si už aj plánovali, aké výlety si navrhujeme do aktivít v nastávajúcom roku.

Novembrové stretnutie členov ZO JDS v pondelok 24. sa tak trochu nieslo aj v znamení dojmov z predchádzajúceho dňa, kedy sa konali slávnostné podujatia na počesť nášho rodáka Šimona Klempu. Veď viacerí z nás sa na ich príprave aktívne podieľali a nejdni si jeho pa-

Dom kultúry.

miatku uctil či už v kostole a pri hrobe a náhrobku alebo na akadémii v kultúrnom dome. Pán Selko promptne priniesol množstvo fotografií, z ktorých si každý z nás zopár objednal na pamiatku.

(pokračovanie na str. 11)

Základná organizácia Jednoty dôchodcov na Slovensku

(dokončenie zo str. 10)

Nechýbali ani gratulácie oslávencom, pre ktorých pani Mária Jurdáková tento krát namiesto kytičiek uplietla pekné zelené venčeky na vianočnú výzdobu slávnostne prestretých stolov.

Jubilanti.

Text: PhDr. Júlia Lauková, preds. ZO JDS

Foto: Viliam Selko

Stretnutie dôchodcov

V našej obci je dobrým zvykom urobiť na konci roka posedenie s dôchodcami. Pozývame 70 a viac ročných dôchodcov. Termín nie je presne určený, ale skoro vždy bolo stretnutie na konci novembra. Tento rok - ubehol november, bol začiatok decembra a niekoľko dôchodcov sa ma opýtalo: „Tento rok nebude stretnutie? Čo sa stalo?“

Ubezpečila som ich, že o nič nepríde. Pozvánky sú už napísané a pripravené na expedíciu.

Verte, že to poteší, ak zistíte, že je o to, čo robíte záujem a že sa ľudia tešia na akciu. S úsmevom som im odpovedala: „Stretneme sa 9. 12. 2008 o 13.00 hodine v kultúrnom dome.“ Prišiel deň „D“. Bolo niečo po 12-ej hodine a Jarka beží s kľúčom do kultúrneho domu.

„Máme prvých hostí, idem odomknúť!“

Pri podpisovaní do prezenčnej listiny som si všimla ako pekne niektorí píšú. Je vidieť, že mali v škole predmet, ktorý sa volal: krasopis.

„A viete, že niektorí ešte nepotrebujú okuliare? Je to generácia, ktorá vyrástla bez televízie a bez počítačov. Nemajú tak pokazené oči ako my.“

Naši starší spoluobčania pozorne počúvajú slová vďaky za ich doterajšiu prácu.

Deti sa pripravujú potešiť spoločnosť básňami a piesňami.

Bolo príjemné pozeráť, ako srdečne sa zvalili, stískali sa a podávali si ruky. Priebeh osláv bol ako vždy. Krátky, vŕcný príhovor starostky, prípitok, kultúrny program, ktorý predviedli deti ZŠ a MŠ. Pri malom občerstvení sa spomínalo na staré časy, kto má koľko rokov, kto je chorý. /Pani Iršová, pani Kubincová, prajeme skoré uzdravenie!/
 Všetko má začiatok aj koniec. Aj naši dôchodcovia sa začali pomaly rozchádzať. Za všetkých sa rozlúčila pani Husárová. Keď pán Bilka povedal: „Ja by som tak rád poďakoval a povedal pár pekných slov, ale nemôžem. Ja hneď plačem - a už sa mu gúľala slza po líci.“

Aby sme sa nerozchádzali so slzami v očiach, hovorím: „Speváci, ktorú si zaspievame?“ a to bolo správne rozlúčenie - veselo s pesničkou.

Text: Terézia Sojákova

Foto: Viliam Selko

Spoločná poľovačka PZ Lakšárska Nová Ves

Poľovnícke združenie Lakšárska Nová Ves usporiadalo dňa 6.12.2008 prvú spoločnú poľovačku na diviačiu a škodnú zver. V čase o 08.00 hod. pred Obecným úradom v Lakšárskej Novej Vsi všetkých zúčastnených na otváracom nástupe oslovil príhovorom predseda PZ Lakšárska Nová Ves p. Marián Grajza, ktorý sa zároveň poďakoval sponzorom, zúčastňujúcim sa spoločnej poľovačky, ktorí v priebehu roka 2008 pomohli Poľovníckemu združeniu Lakšárska Nová Ves v usporiadaní či už kultúrnych akcií alebo streleckých pretekov sponzorskými darmi, alebo inou činnosťou. Zároveň privítal i hostí členov PZ Lakšárska Nová Ves a prítomných honcov. Po príhovore predsedu PZ sa ujal slova poľovnícky hospodár PZ Lakšárska Nová Ves JUDr. Juraj Procházka, ktorý zúčastnených poľovníkov a honcov oboznámil na aký druh zveri sa poľuje, ako aj s priebehom poľovačky a zároveň ich poučil o vzájomnej ohľaduplnosti z dôvodu bezpečného priebehu poľovačky.

Poľovačka začína.

(pokr. na str. 12)

Spoločná poľovačka PZ Lakšárska Nová Ves

(dokončenie zo str. 11)

Prvý pohon bol v lokalite zvanej Barina, ktorá sa nachádza za Mikulášovom smerom na Bilkove Humence. Tu bol úspešným lovcem člen nášho PZ pán Michal Šišulák, ktorý ulovil jedného dospelého diviaka. Po ukončení pohonu sa zúčastnení poľovníci a honci občerstvili desiatovou gulášovou polievkou a teplým čajom. Druhý pohon sa konal v lokalite zvanej Valické v smere od Drobčových po Zelničky. V tomto pohone nebol úspešný žiaden zo zúčastnených poľovníkov. Posledný, tretí pohon sa konal v lokalite zvanej Pod Vříšky, od dediny smerom k osade Šišuláky. Tento pohon bol veľmi úspešný, nakoľko sa v ňom podarilo uloviť celkovo 5 kusov diviacej zveri a dve líšky. Šťastným lovcem sa stal hosť pán Jozef Macek z Borského Mikuláša, ktorý v tomto pohone ulovil dospelého diviaka - kanca a jednu líšku, ktorý sa týmto stal i zároveň kráľom lovu.

Úspešní lovci.

Po ukončení tohto pohonu sa všetci presunuli na školský dvor v Lakšárskej Novej Vsi, kde sa konal slávnostný výrad. Poľovačku ukončil príhovorom poľovnícky hospodár JUDr. Juraj Procházka, ktorý sa všetkým zúčastneným poďakoval za hladký a hlavne bezpečný priebeh poľovačky, zablahoželať úspešným lovcem, poďakoval honcom za prácu predvedenú v pohonoch, čo bolo vidieť i na výrade, kde sa nachádzalo 6 diviakov a dve líšky. Následne sa ujal slova člen výboru PZ Lakšárska Nová Ves pán Ladislav Randík, ktorý prítomných oboznámil s tým, že šťastný lovec pán Jozef Macek, ešte nebol pasovaný za lovca diviacej zveri. Vyzval ho, aby vystúpil z radu a zúčastnil sa pasovacieho aktu. Spoločne s poľovníckym hospodárom JUDr. Jurajom Procházkom ho pasovali za lovca diviacej zveri.

Poľovnícky rituál.

S poľovníckym pozdravom Lovu zdar pozval JUDr. Juraj Procházka všetkých na poslednú leč, ktorá sa konala v školskej jedálni, kde bola nachystaná večera pre všetkých zúčastnených. Na bažantnej polievke a špecialitách z diviny, ktoré pripravili členovia nášho PZ pán Randík, pán Kardián spolu s manželkami, si pochutnali poľovníci i honci. Po slávnostnej večeri, pri výbornom červenom a bielom moravskom vínu prebiehalo posedenie, pri ktorom sa preberali zážitky zo spoločnej poľovačky ako i z mnohých akcií v minulosti, v dobrej nálade do neskorého večera.

Posedenie pri špecialitách.

Text: Stanislav Velický ml., tajomník PZ
Foto: Viliam Selko

Šport

„A“ mužstvo

Pred jesennou časťou to z naším „A“ mužstvom nevyzeralo veľmi dobre, pretože nálada v mužstve bola po minulej súťaži na bode mrazu a muselo sa začať tak povediac od znova. Pred jesennou časťou bolo mužstvo posilnené o troch nových hráčov a to hrajúci tréner Ján Filuš, Robo Búzek a Roman Vanek, ktorí prispeli ku zlepšeniu celkovej hry nášho mužstva. Odrazilo sa to aj na výsledkoch, pretože všetci traja majú skúsenosti z vyššej ligy. Po prvých piatich zápasoch sa späť do zostavy z hostovania vrátili Roman Velický, ktorý pôsobil v Moravskom Svätom Jáne a Róbert Winkler v Borskom Mikuláši, obe mužstvá sú účastníkmi 5. ligy. K mužstvu sa pridali i noví, mladí hráči Marek Malík, Rudolf Biksadský, Lukáš Husár, Jozef Nemeček a Peter Osuský, ktorí prišli z dorastu, pretože ten sa musel zrušiť a vytvorilo sa žiacke mužstvo. V neposlednom rade sa nemôže zabudnúť spomenúť náš prvotligový hráč Stanislav Velický, ktorý mužstvu i trénerovi nesmierne pomáha jeho radami a skúsenosťami. Vždy, keď je to možné, počas zápasu stojí na striedačke a snaží sa poradiť a povzbudiť.

Všetko toto dianie prinieslo efekt. Mužstvu sa začalo dariť, začali dosahovať uspokojivé výsledky a stabilizoval sa vyrovnaný káder. Mladí hráči si tiež začali zvykať, i keď predsa len nedostávali toľko príležitostí na ihrisku. Po jesennej časti sme nakoniec skončili na ôsmom mieste, ale to len preto, že mužstvá sú rok rok vyrovnannejšie a sú medzi nimi iba minimálne rozdiely.

Zimná príprava „A“ mužstva sa začína vo februári a už sú naplánované prípravné zápasy, ktoré by sa mali odohrať na umelom ihrisku v Senici. Súperi sú prevažne z vyšších líg. Ich cieľom je hlavne hrať dobrý a oku lahodiaci futbal, aby si žiadne mužstvo nemyslelo, že s Lakšárskou Novou Vsou sa ľahko vyhráva.

TJ Lakšárska Nová Ves verí, že naše mužstvá budú podporovať a povzbudzovať i naďalej všetci tí, ktorí majú k tomuto športu naklonené srdce...

Touto cestou Vás zároveň TJ pozýva na stolnotenisový turnaj, ktorý sa uskutoční dňa 2.1.2009 v Kultúrnom dome v Lakšárskej Novej Vsi. Bližšie informácie budú zverejnené.

Tabuľka - II. trieda

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body	+ Body
1.	Chropov	13	8	2	3	35 : 22	26	8
2.	Smolinské	13	7	4	2	27 : 10	25	4
3.	Letničie	13	7	3	3	38 : 18	24	3
4.	Prietrž	13	7	2	4	26 : 22	23	2
5.	Rohov	13	7	2	4	21 : 22	23	2
6.	Stráže	13	7	1	5	30 : 19	22	4
7.	Vrádište	13	6	4	3	29 : 21	22	4
8.	L.N.Ves	13	6	2	5	36 : 20	20	2
9.	Čáry	13	5	4	4	23 : 21	19	-2
10.	Hradište	13	5	1	7	26 : 32	16	-2
11.	Radimov	13	4	0	9	28 : 37	12	-6
12.	Holíč"B"	13	4	0	9	18 : 48	12	-3
13.	Kúty"B"	13	2	2	9	20 : 43	8	-13
14.	Trnovec	13	2	1	10	17 : 39	7	-17

Text: Róbert Winkler

Žiaci

Namiesto hodnotenia kolektívu a jednotlivcov, rôznych štatistik a podobne, chcem všetkých hráčov, chlapcov i dievčatá pochváliť za celkový prístup k tréningovým i zápasovým povinnostiam. Ďalej im prajem radostné prežitie najkrajších sviatkov roka a v roku 2009 veľa zdravia, úspechov v škole a radosti z futbalu.

Prehľad zápasov

L. N. V. - Dojč	4:0
Gbely "B" - L. N. V.	1:5
L. N. V. - Jablonica	3:2
Sobotište - L. N. V.	4:1
L. N. V. - Trnovec	3:0
P. Močidl'any - L. N. V.	2:2
L. N. V. - Unín	4:4
L. N. V. - Prietrž	7:0
L. N. V. - Koválov	2:0
L. N. V. - Senica „D“	1:3
Stráže - L. N. V.	1:2

Aktuálna tabuľka - II. trieda Žiaci

#	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body	+ Body
1.	Unín	11	9	2	0	55 : 10	29	11
2.	Sobotište	11	9	1	1	36 : 13	28	13
3.	L.N.Ves	11	7	2	2	34 : 17	23	2
4.	Jablonica	11	7	0	4	68 : 26	21	6
5.	Stráže	11	5	1	5	21 : 29	16	1
6.	Trnovec	11	5	0	6	39 : 38	15	-3
7.	Koválov	11	5	0	6	20 : 21	15	0
8.	Gbely"B"	11	4	2	5	20 : 33	14	-1
9.	Dojč	11	3	0	8	21 : 43	9	-6
10.	Senica"D"	11	3	0	8	13 : 49	9	-6
11.	Prietrž	11	2	1	8	23 : 51	7	-11
12.	P.Močidlany	11	1	3	7	11 : 31	6	-12
13.	volný los	0	0	0	0	0 : 0	0	0
14.	volný los	0	0	0	0	0 : 0	0	0

V. Šimek – tréner, L. Orlíková, F. Polák, R. Adamec, D. Šišuláková, L. Bilka, P. Maderič, F. Orlík, F. Danihel, R. Suchovský, E. Filípek, L. Adamec, J. Funka, J. Kopča.

Prípravka

V jesennej časti sezóny 2008/2009 sme odohrali 11 zápasov, z ktorých sme 6 vyhrali, 1 remizovali a 4 prehrali. S celkovým skóre 38:25 a 19 bodmi teda zimujeme na peknom 6 mieste. Za zmienku stoja dva zápasy: prvý v Kútoch, kde sme po nepremenej penalte a nešťastnom góle prehrali 0:1 a v Šaštíne, kde sme gólom v poslednej minúte strhli víťazstvo na svoju stranu a pripravili sme tak Šaštín o prezimovanie na prvej pozícii. V oboch zápasoch sa hral veľmi pekný futbal a aj diváci potvrdili že bolo na čo pozerat'.

Určite je potrebné sa poďakovať všetkým rodičom, ktorí nám pomáhali s odvozom detí na zápasy, za ich neúnavné povzbudzovanie a všetkým tým, ktorí akokoľvek pomohli či už finančne alebo materiálne našim najmenším. Ďalej by som chcel apelovať na všetkých, aby sa ešte viacej venovali mládeži a podporovali ich v športe aj keď bohužiaľ nemáme dostatočné priestory nielen na futbal ale ani na iné športy, ktorým by sa mohli venovať aj iné deti. Mali by sme sa všetci nad tým zamyslieť a niečo pre naše deti spraviť!

Aktuálna tabuľka - prípravky

#	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body	+ Body
1.	Kúty	11	8	2	1	37 : 14	26	11
2.	Šaštín	11	8	1	2	55 : 23	25	13
3.	Gbely	11	8	0	3	58 : 24	24	9
4.	Senica "B"	11	7	2	2	57 : 17	23	5
5.	Skalica	11	7	1	3	71 : 17	22	7
6.	L.N.Ves	11	6	1	4	38 : 25	19	4
7.	Brodské	11	5	0	6	44 : 36	15	-6
8.	Holíč "A"	11	4	3	4	24 : 24	15	-3
9.	B.Mikuláš	11	3	0	8	24 : 32	9	-12
10.	M.Sv.Ján	11	2	2	7	29 : 74	8	-4
11.	Čáry	11	2	0	9	14 : 70	6	-15
12.	volho	0	0	0	0	0 : 0	0	0
13.	volho	0	0	0	0	0 : 0	0	0
14.	Holíč "B"	11	0	0	11	2 : 97	0	-15

V. Smolinský, M. Kopča, D. Cigánek, P. Cigánek, J. Poliak, O. Cigánek, L. Jablonický, J. Cigánek, S. Grajza.

Text: Vladimír Šimek, Stanislav Chvál, Dušan Cigánek
Foto: Dušan Cigánek

Oznamy

Národná banka Slovenska

Euro sa na Slovensku zavedie 1.1.2009. Všetky hodnoty teraz uvedené v korunách sa na eurá prepočítajú presne konverzným kurzom 1 euro = 30,126 korún. Už teraz môžeme vidieť informačné ceny aj v eurách vo všetkých obchodoch a na ďalších miestach.

Po 1.1.2009 budeme môcť až do 16.1.2009 platiť okrem eur aj korunovými bankovkami a mincami. Obchody však budú vydávať iba v eurách. Pokiaľ neminieme slovenské koruny v obchodoch, bude ich možné bezplatne vymeniť v bankách. Banky budú mince vymieňať pol roka a bankovky rok po zavedení eura. Národná banka Slovenska bude mince vymieňať ešte 5 rokov a bankovky neobmedzene.

Pre uľahčenie prechodu na euro odporúčame všetkým občanom:

1. Uložte si svoje úspory do banky ešte pred zavedením eura. Koruny na účte alebo vkladnej knižke vám banka sama automaticky zmení na eurá, bez akýchkoľvek poplatkov, bez žiadostí z vašej strany. Slovenské koruny na vašom účte prepočíta banka na eurá presne podľa oficiálne stanoveného konverzného kurzu. Banka si nemôže určiť žiaden iný kurz. Ponuky od neznámych osôb na výmenu "výhodnejším" kurzom sú podozrivé, nakoľko sa s nimi spája riziko šírenia falošných peňazí.

2. Vyhnite sa výmenám na ulici, alebo ponukám od osôb vydávajúcich sa za predstaviteľov bánk, samospráv, alebo iných inštitúcií, ktorí vás môžu navštíviť u vás doma. Nik nemá právo žiadať od vás informácie o tom, koľko máte doma peňazí, aké sú sériové čísla vašich bankoviek, alebo ako a kedy si ich plánujete vymeniť za eurá. Peniaze, ktoré si neuložíte teraz na účet, je najlepšie vymeniť za eurá vo vašej banke po zavedení eura.

3. Banka od vás nebude požadovať kvôli prechodu na euro žiadne informácie. Nepodávajte nikomu pod zámienkou prechodu na euro informácie o prístupe k Vášmu účtu, ako napr. číslo účtu, heslá, alebo PIN kód!

Ďakujem za spoluprácu a zostávam s pozdravom!

Martin Šuster, vedúci pracovného výboru
pre komunikáciu zavedenia eura

Platby daní - zmeny v platbách

- sadzba a výška daní z nehnuteľností je rovnaká ako v minulom roku,

- dane z nehnuteľností, za psa a poplatky za odpady – treba zaplatiť **do 15 dní** po právoplatnosti doručeného platobného výmeru. Výmery budú doručované zásielkou s platobným výmerom pracovníčkou obecného úradu do vlastných rúk. Odmietnutie prevzatia zásielky znamená jej doručenie,

- zdaňujú sa aj **podzemné podlažia a prístrešky** – besiedky, ktoré majú pevné spojenie so zemou piliermi, preto treba túto skutočnosť oznámiť na obecnom úrade do 31. januára

- dane a poplatky sa **nebudú platiť do pokladne** obecného úradu, ale poštovou **poukážkou alebo bezhotovostným prevodom** na účet obce.

Z tohto dôvodu Vás žiadame, aby ste nechodili platiť po Novom roku dane a poplatky do pokladne obecného úradu, ale vyčkali na doručenie výmeru a poštovej poukážky a dane uhradili na pošte.

Odôvodnenie: K tomuto kroku sme pristúpili z toho dôvodu, aby sme odstránili duplicitné zaslanie výmeru po zaplatení do pokladne, lebo úhrady sa nahrávajú do databázy kvartálne. Kvôli nárastu pracovných povinností pracovníčok obecného úradu budú tiež skrátené úradné hodiny počas dvoch dní v týždni, ktoré Vám vopred oznámime.

Poliklinika Senica n.o.

vám oznamuje, že od 1. januára 2009 bude v okrese Senica k dispozícii len ambulancia LSPP (pohotovosť) v Senici, **LSPP v Šaštíne bude zrušená.**

Ďalej vás žiadame, aby s pacientmi - deťmi, pokiaľ to bude možné, navštevovali ambulanciu LSPP v Senici v pracovné dni v čase od 16,00 hod. do 22,00 hod., v sobotu, nedeľu a vo sviatok v čase od 8,00 hod. do 16,00 hod., kedy bude k dispozícii na LSPP detský lekár.

LSPP je služba, ktorá zabezpečuje zdravotnú starostlivosť pri náhlom ochorení, zhoršení zdravotného stavu, ktoré vznikli v čase mimo riadnych ordinačných hodín. Nie je určená na vyšetrenie alebo liečebné úkony, ktoré je možné vykonať len v čase riadnej prevádzky ambulancií, preto odporúčame pacientom, aby si podľa možnosti riešili svoje zdravotné problémy v čase riadnych ordinačných hodín všeobecných lekárov, detských lekárov a odborných lekárov. Už názov hovorí, že ide o lekársku službu prvej pomoci.

Zvoz odpadu harmonogram

23.01.09	Piatok
20.02.09	Piatok
20.03.09	Piatok
18.04.09	Sobota
15.05.09	Piatok
12.06.09	Piatok
10.07.09	Piatok

Zvoz odpadu:

Na základe požiadavky niektorých obyvateľov obce je možné zriadiť v letných mesiacoch zvoz odpadu z domácností 2x mesačne (počas 3 mesiacov – jún, júl, august) za poplatok navyše zodpovedajúci 25% zo základnej ročnej sumy pri danej veľkosti nádoby. Bude to možné, ak sa prihlási viac ako 50 domácností. Svoju požiadavku nahláste na obecný úrad do 30. 4. 2009. Do 5 dní Vám bude rozhlasom oznámené, či sa bude zvoz takto vykonávať.

Zanechajme v lese po sebe radšej niečo pekné...

Separovaný zber

Dakujeme Vám, za triedenie odpadu a ukladanie do nádob určených pre jednotlivé komodity. V budúcom roku by sa mal rozsah zložiek separovaného zberu rozšíriť o pneumatiky systémom zvozu spred domov tak ako veľkoobjemový odpad. Tento spôsob sa osvedčil viac, pretože odpad môžeme dotriediť a oddeliť zložky, za ktoré netreba platiť poplatky za skládkovanie (napr. elektronika a biela technika).

S informáciami o zbere odpadu Vás chceme vyzvať, aby ste zvážili veľkosť nádoby na domový odpad a prispôbili ju svojim potrebám. Nie je priaznivým zistením, že sa po okolí obce zväčšuje počet divokých skládok. **Myslime na naše ďalšie generácie, ktoré si budú tiež chcieť užiť krásnu lakšársku prírodu, no našim ľahostajným postojom im to neumožníme.**

Žiadatelia o stavebný pozemok

Oznamujeme žiadateľom o stavebný pozemok bývajúcich v Lakšárskej Novej Vsi, ktorí boli doteraz zaregistrovaní v porádovníku žiadateľov, že budú pozvaní na zasadnutie obecného zastupiteľstva dňa 15. januára. 2009, kde budú informovaní o možnostiach výstavby RD. Zároveň ich upozorňujeme, že na stavebných pozemkoch bude vecné bremeno – predkupné právo obce Lakšárska Nová Ves a spätná kúpa pozemku za tú istú cenu, ak do 1 roka od získania vlastníckeho práva k pozemku nezačnú výstavbu. Účasť stavebníka alebo jeho zástupcu na tomto rokovaní je nutná. Ak sa stavebník nemôže zúčastniť, môže prísť na OcÚ pred 15.1. po predchádzajúcom telefonickom dohovore. Ak niekto zo žiadateľov už nemá záujem, treba to ohlásiť písomne na obecný úrad.

Kanalizácia

Táto otázka je dosť často preberaná medzi občanmi, preto považujeme za potrebné oznámiť Vám súčasný stav. Pripravení k budovaniu kanalizácie sme. Zmeny nastali v tom, že Mikroregión Šaštínsko ani samotná obec Lakšárska Nová Ves nie sú oprávnenými žiadateľmi prostriedkov EÚ. To znamená, že z programov, ktoré sú medializované, zatiaľ nie je možné čerpať financie, a preto nemôžeme podať žiadny projekt (žiadosť). Z vlastných prostriedkov nie je možné kanalizáciu vybudovať, preto v súčasnosti nám zostáva čakať na nové programy EÚ.

Viacúčelové ihrisko

Naša žiadosť bola podporená z rezervy predsedu vlády SR čiastkou 1,2 mil. Sk. Ihrisko bude vybudované do 30. 6. 2009. Obec bude spolufinancovať čiastkou 0,8 mil. Sk.

Z tvorby detí základnej školy

Ja som

*Som pekná a viem sa smiať.
Som zvedavá na novú školu.
Počujem vietor hrať.
Vidím na oblohe zoru.
Chcem prázdniny a more k tomu.
Som pekná a viem sa smiať.*

*Predstieram, že sa mám.
Cítim, že lietam.
Dotýkam sa hviezd.
Obávam sa prachu z ciest.
Plačem, pretože mám strach.
Som pekná a viem sa smiať.*

*Chápem čaro rodiny.
Tvrdím, že som jediná.
Snívam vidieť morské hlbiny.
Skúšam byť ako mamina.*

**Kristína Borovičková,
9.trieda**

Spoločenská kronika

Opustili nás:

Anna Včelková (1920)
Peter Daniel (1956)

Blahoželáme jubilantom:

60 roční
Jozef Černý

65 roční
Stanislav Gach

70 roční
Vendelín Valla
Štefan Jankovič
Jozefa Adamcová

80 roční
Terézia Váľková

Štatistické údaje z evidencie obyvateľov rok 2008

Počet obyvateľov:	1070
Počet narodených:	11
Počet zomrelých:	8
Počet odsťahovaných:	29
Počet prisťahovaných:	10
Počet sobášov :	6
Počet detí v ZŠ:	109
Počet detí v MŠ:	25

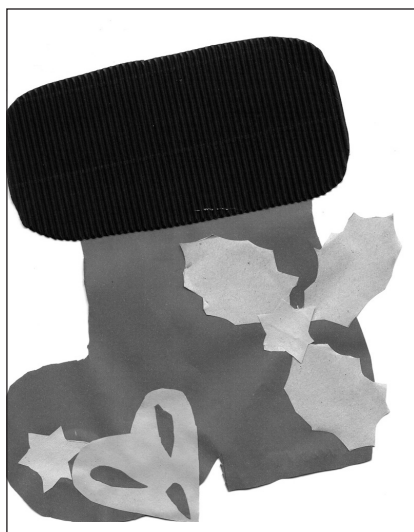
Z tvorby detí základnej školy

Simonka Cintulová, II. ročník

Rebeka Paráková, III. ročník

Juraj Drinka, I. ročník

Julka Vaculková, II. ročník

Soňa Nemečková, II. ročník

Lakšársky spravodajca - občasník obyvateľov obce Lakšárska Nová Ves

Vydáva obec Lakšárska Nová Ves. Šéfredaktor: Viliam Selko, redakčná rada: Ing. Oľga Procházková, Ing. Ján Cigánek, Ružena Javorová, Viola Drinková, jazyková úprava: PhDr. Júlia Lauková. Náklad: 400 kusov. Tlač: Tlačiareň Durlak Senica. Grafická úprava: AD REKLAMA. Noviny sú registrované Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky pod r. č. 2084/08. Adresa redakcie: Obec Lakšárska Nová Ves, 908 76 Lakšárska Nová Ves, OcÚ č. 90, Tel.: 034 6549817-9, Fax: 034 6549819, E-mail: laksar@stonline.sk.